

ת"פ 49358/03/21 - מדינת ישראל נגד מוני פלוס שירותי אחזקה וניקיון בע"מ, נאשד חאג יחיא, מוהנד אל עלימי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 49358-03-21

22 אוגוסט 2022

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד גדעון פנר ואח'

-

הנאשמים:

1. מוני פלוס שירותי אחזקה וניקיון בע"מ
2. נאשד חאג יחיא
מוהנד אל עלימי
ע"י ב"כ: עו"ד שלומי אוחנה ואח'

החלטה

לפניי בקשת הנאשמים להורות על ביטול כתב האישום שהוגש כנגדם. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המאשימה לה, החלטתי לדחות את הבקשה, ולהלן נימוקיי.

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות לכאורה במסגרת שני אישומים כדלקמן:

אישום הראשון - ביחס לנאשמת 1 - עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון - עבירה על הוראות סעיפים 2(א) + 20 (ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן - **החוק**) (4 יחידות עבירה); ביחס לנאשמים 2 ו- 3 - אחריות נושא משרה בתאגיד, הפרת חובת הפיקוח - עבירה על הוראות סעיפים 2(א), 20(ב) ו- 21 לחוק (4 יחידות עבירה ביחס לכל אחד מהם);

אישום שני - ביחס לנאשמת 1 - אי ניהול פרטי שכר בפנקס השכר ובתלוש השכר - עבירות על הוראות סעיפים 24(ב) + 25ב(א)(2) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן - **חוק הגנת השכר**) (7 יחידות עבירה); ביחס לנאשם 2 - אחריות נושא משרה בתאגיד, הפרת חובת הפיקוח - עבירה על הוראות סעיפים 24(ב) + 25ב(א)(2) ו- סעיף 4(ב) + (ג) לחוק הגנת השכר (7 יחידות עבירה).

עמוד 1

2. בבקשתם, טוענים הנאשמים כי נפל פגם או פסול בכתב האישום, שכן חלק מסעיפי האישום בהם הואשמו הנאשמים אינם רלוונטיים לאישום, דוגמת סעיף 4(ב) לחוק הגנת השכר, וחמור מכך, חלק מסעיפי האישום אינם קיימים בחוק אליו מפנה המאשימה, דוגמת סעיף 4(ג) לחוק הגנת השכר; בנוסף, במסגרת האישום הראשון, המאשימה מייחסת לכל אחד מהנאשמים 4 עבירות כאשר מדובר בעבירה אחת לכאורה, וכך גם לגבי האישום השני, שם המאשימה מייחסת להם 7 יחידות עבירה, שעה שמדובר באירוע אחד, אותה מסכת עובדתית, אותה התקשרות ואותה פעילות. לביסוס טענה זו, הפנו הנאשמים לע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים** (להלן - **הלכת חדוות הורים**). טענה נוספת בפי הנאשמים והיא טענת הגנה מן הצדק מסוג אכיפה בררנית, ואותה הם משתיתים על כך שלא נבחנה לדבריהם האפשרות למתן התראה מנהלית במקרה זה, ולא נבחנה טענתם כי מתנהלים עם חברת כוח אדם בעלת רישיון לעסוק בכוח אדם; בנוסף, המאשימה השתתה באופן בלתי סביר בהגשת כתב האישום, שכן ממועד הביקורת בחודש 02/2019 ועד למועד הגשת כתב האישום בחודש 03/2021 חלף זמן רב והעבירות שהן מנהליות, התיישנו לאחר שנה ממועד הביקורת. לבסוף, טענו הנאשמים כי עומדת להם הגנת זוטי דברים שכן מדובר בעבירות קלות ערך.

3. בהתייחסם לסעיפי כתב האישום לגופם, כפרו הנאשמים במיוחס להם.

4. בתגובתה לבקשה, הקדימה המאשימה וטענה, כי בכל הקשור למספר סעיף האישום, נפלה טעות סופר, שכידוע אינה עילה לביטול כתב אישום כי אם לתיקונו, והוסיפה כי בכוונתה להגיש, בבקשה נפרדת, בקשה לתיקון הטעות. עוד הוסיפה בעניין זה, כי כאשר מדברים על פגם בכתב האישום, הכוונה היא להשמטת פרט ענייני, מהותי, המבטא יסוד מיסודות העבירה, בין אם פרט חיוני לצורך הצגה הולמת של התנהלותו העבריינית של נאשם, ואם פרט שבלעדיו לוקה הוראת החיקוק בחוסר דיוק (סעיף 5 לתגובת המאשימה). כל אי בהירות, שלטענת הנאשמים קיימת באישום השני, ביחס לניהול ימי החופשה של העובדים, אינה עילה לביטול האישום, ומדובר בטענה שצריכה להתברר בשלב שמיעת הראיות. כך גם ביחס לטענת קיפוח לכאורה, שלגביה ממילא נטל השכנוע מוטל על כתפי הטוען.

5. ביחס לטענה בדבר ריבוי אישומים, טענה המאשימה, כי מספר יחידות העבירה שצוין בכתב האישום עולה בקנה אחד עם תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והקביעה הסופית בשאלה האם עסקין באירוע אחד או במספר אירועים, מסורה למותב שיכריע בתיק.

6. באשר לטענה של הגנה מן הצדק מסוג אכיפה בררנית, טענה המאשימה, כי אמת המידה לביטול כתב האישום בגין עילה זו, נקבעה בפסיקה רק מקום בו מסתבר לבית המשפט, כי הרשות התנהלה באופן בלתי נסבל, שערורייתי ומקומם, שתחושת הצדק האוניברסלי אינה יכולה לסבול. מדובר במקרים קיצוניים וחריגים, והנאשמים לא הצביעו על פגם או פסול בהתנהלות המאשימה המצדיק את הכללת של מקרה זה בגדר קטגוריה זו. המאשימה תמכה את טענתה בשורה של פסקי דין של בית המשפט העליון ושל בית הדין הארצי לעבודה.

7. בנוגע לטענת השיהוי, טענה המאשימה, כי לא היה שיהוי, שכן פעולות החקירה אכן החלו במועד עריכת הביקורת בחודש 02/2019 והסתיימו בחודש 09/2020, כשבחצי השנה האחרונה בתקופה זו, פרצה מגפת הקורונה על כל ההשלכות שהיו לכך. לכן, כתב האישום הוגש בחודש 03/2021, כחצי שנה לאחר מועד סיום החקירה. עוד טענה, כי בניגוד לטענת הנאשמים, אין מדובר בעבירות מנהליות, כי אם בעבירות פליליות שאינן מנויות בתקנות המגדירות אותן כעבירות מנהליות.

8. ולבסוף, ביחס לטענת זוטי דברים, טענה המאשימה, כי עבירות של העסקת עובדים ללא רישיון כדין ואי ניהול

תקין של תלושי שכר, אינן יכולות לדור תחת הגדרת זוטי דברים, שכן מדובר בעבירות מהותיות על דיני העבודה בישראל.

דין והכרעה

9. כאמור בפתח הדברים, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל דעה, כי דין הבקשה להידחות, ולהלן נימוקיי.
10. ביחס לטענה בדבר פגם בכתב האישום, מקובלת עלי טענת המאשימה, כי אכן מדובר בטעות סופר, ואין מדובר בעילה לביטול כתב אישום, והתרופה המתאימה לכך, היא תיקונו של כתב האישום. **לפיכך, אני מורה לב"כ המאשימה להגיש כתב אישום מתוקן בתוך 14 יום מהיום.**
11. ביחס לטענה הנוגעת למספר יחידות עבירה, בהתאם להלכת חוות הורים, בית הדין הוא זה שיצטרך, לאחר שמיעת ראיות הצדדים וטיעוניהם, להכריע בעניין, ואין המדובר בטענה מקדמית. כידוע, בשלב זה, אין בידי היושב בדיון אלא כתב האישום. כך גם ביחס לטענה בדבר אכיפה בררנית. בהתאם להלכת דואב [עפ"א (ארצות) 16396-12-13 מדינת ישראל נ' אלירן דואב (09.09.15)], השלב להעלות טענה זו הוא בשלב הראיות ולא בשלב מקדמי זה. בהתאם, ככל שהנאשמים יצליחו להניח תשתית ראיתית ולו לכאורה, כי קיימים מקרים דומים בהם המאשימה נקטה בהליכים אחרים באופן שמפלה אותם לרעה.
12. ביחס לטענת השיהוי, לאור הסברי המאשימה ובשים לב ללוח הזמנים, ובמיוחד למצב ששרר בארץ ובעולם כולו החל מחודש מרץ 2020, לא מצאתי כי המאשימה השתתה באופן המצדיק את ביטולו של כתב האישום, שכידוע, הנו הסעד הקיצוני ביותר. יחד עם זאת, הנאשמים רשאים לשוב ולבקש מבית הדין להתחשב בפרק הזמן שחלף, במסגרת הטיעונים לעונש.
13. לבסוף, אני דוחה את טענת הנאשמים, לפיה העבירות המיוחסות להם באות בגדר זוטי דברים. מדובר בעבירות לכאורה על חוק העסקת עובדים ועל חוק הגנת השכר, ועל החשיבות שהמחוקק ראה לנכון לייחס לחוקים אלה, ניתן ללמוד מהקנסות שקבע לצד העבירות.

אחרית דבר

14. הבקשה לביטול כתב האישום נדחת, ולאור תשובת הנאשמים, אני מורה על העברת התיק לשמיעת ראיות בפני אחד מחבריי השופטים, בהתאם לסדרי העבודה.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"ב, (22 אוגוסט 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.